

farní sbor ČCE **U Salvátora**
květen 2019
svatodušní sborový list

jako když se žene prudký víchr...

Svatodušní hukot

Když nastal den letnic, byli všichni učedníci shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.

(Skutky apoštolů, kapitola 2, verše 1–6)

Církev spatřila světlo světa tehdy, když se jí ujal Boží duch. Do té doby to byl takový nesourodý spolek těch, kdo hodně vzpomínají na staré dobré časy, co jsou fuč. Kdo se trochu bojí, protože té jejich komuně mezi ostatními lidmi nikdo dvakrát nefandí. A kdo moc nevědí, co dál – jestli a jak obstojí v podmínkách, do kterých se dostali.

Když se jich ujal Boží duch, byl to hukot, jako když se strhne vichřice: Ledacos, co vypadalo jako zřejmé a pravděpodobné (třeba, že dál po Velikonocích už bude jenom hůř), najednou tak jisté a jasné nebylo. Však se to tak píše už u dávných proroků: Když se dá do díla Boží duch, to si pak i starci zase troufnou na budoucnost, jinochů se chopí odpovědnost a oni ji přijmou a existence najednou dostává příslib dobrého pokračování. Až dosud Ježíšovi učedníci a jejich přátelé hodně vzpomínali. Těšilo je to a podpíralo. Jenže to všechno už nyní mohou nechat za sebou, protože teď se otevírá nová perspektiva.

Právě díky ní, se pak mohlo stát, že tihle lidé najednou počali mluvit tak, že jim bylo rozumět. Nebyla to žádná zbožná samomluva ani obstarožní pojmy, kterým rozumí sotvakdo v církvi a nikdo z těch za zdmi kostela. Oni prostě našli způsob, jak lidem kolem sebe předat dobrou zprávu o tom, že v Ježíši Kristu se přiblížilo království Boží. Tak se narodila církev Kristova: Jako lid, jehož svědectví má sílu oslovit, protože mu je rozumět.

Dalibor Antalík, farář

Pozvání k svatodušním shromážděním

Svatodušní hra dětí 26. 5. 9,30

Hrají salvátorské děti

Hod Boží svatodušní 9. 6. 9,30 bohoslužby s večerí Páně vede Dalibor Antalík

Bohoslužby u stolu, neděle 9. 6. 15,00

Společenství nejstarší generace, vede Tomáš Trusina.

Rozhovor

s Janou Trusinovou

Jsem velice ráda, že pro tento sborový list jsem si mohla povídat s Janou, něžnou a empatickou ženou, manželkou našeho faráře.

Jaké je tvoje životní putování? Kde jsi se narodila a kterými místy jsi prošla?

Narodila jsem se na Vsetíně, moje maminka pochází z Valašska. Tatínek zase z Třebíče, kde jsem vyrůstala. Narodila jsem se do evangelické rodiny a pokřtěna jsem byla na Vsetíně, křtil mě Jan Trusina, který tam vikářoval. Jeho manželka Lidla (roz. Svatošová) byla těhotná, vozila mne v kočárku a mně už tehdy bylo jasné, že si jednu Tomáše vezmu :-). Když mi bylo tři-

náct a připravovala jsem se ke konfirmaci, třebíčský sbor hledal nového faráře a ze Zábřeha na Moravě přišel s rodinou Jan Trusina, který mě konfirmoval. Tak jsem poznala Tomáše. Před narozením naší první dcery jsme krátce bydleli v Liběchově na faře v kostelnickém bytě s Hurtovými. Pak jsme se vrátili do Třebíče. Bydleli jsme tam po dobu Tomášových studií i jeho vojenské služby, se 4 dětmi jsme šli na naše první působiště do Heršpic u Slavkova a po 14 letech do Benešova u Prahy. Loni v srpnu pak sem do salvátorského sboru.

Na jakých místech a ve kterém sborovém/křesťanském společenství ses cítila dobře?

Moc ráda vzpomínám na naše mládežnické pobyty na Zbytově u Kellerů a na náš pobyt v Liběchově, Tomáš studoval v Praze a měl to do Liběchova kousek, tam se nám narodila v Mělníku první dcera. V Heršpicích jsem se stala paní farářovou, do té doby jsem byla pro lidi ve sboru Jana. Musela jsem si na to dlouho zvykat. Byli jsme hodně mladí a třeba tykat s lidmi ve sboru jsme si začali až po několika letech. V Benešově jsme si zase tykali se všemi hned a paní

farářová jsem byla jen pro několik jedinců. Každé naše působiště bylo jiné a mělo na mě určitý vliv. Už jen přechod z vesnické fary naproti kostelu na Moravě do města s modlitebnou v Čechách byl velký rozdíl. Ráda vzpomínám na prázdninové dovolené s heršpickým a holandským sborem, ale zrovna tak na komorní pobyty s benešovskými ve Strměchách.

Jaké to je být žena faráře?

Je to „profese“, ale já si to opravdu užívala, naše domácnost byla vždy otevřená, a přestože jsem byla pořád na mateřské, žádnou izolací nebo vyloučením jsem netrpěla, právě naopak. Navštěvovali nás církevní i necírkevní přátelé a jejich známí, děti si vodily kamarády a bylo u nás pořád plno. V předchozích působištích jsem byla paní farářová na plný úvazek, to znamená s úklidem, chystáním pohoštění, učením nedělek atd. Tady u Salvátora je to jiné a jsem ráda, že to tak je.

Chtěla jsi vždycky tak velkou rodinu?

Nevím, jestli jsem chtěla vždy tak velkou rodinu, ale za „totáče“ rodina znamenala prostor, kde si to člověk mohl dělat po svém. A určitě jsem povoláním chtěla být sestřičkou v jeslích, tak jsem si nakonec „vyrobila“ jesle doma. Moje obvodní lékařka tvrdí, že jsem jí kdysi řekla, že 8 dětí chci, ale já si to nepamatuji. Naše děti se jmenují Magdalena (podle písně Marty Ku-

bišové), Jakub (podle J. S. Trojana), Šimon (podle syna Sváti Karáska), Anna, Alžběta, dvojčata Tadeáš a Tobiáš a poslední Natanael. Na jménech jsme se vždy shodli a všechna jsou biblická.

Kdy Tebe a manžela napadlo, že se budete věnovat tak „bohulibé činnosti“, jako je přechodné pěstounství?

Když jsem pracovala v Azylovém domě pro matky s dětmi ve Vlašimi, začala jsem studovat na Jaboku, a tam nám o přechodném pěstounství přednášeli. Tam jsem se dozvěděla, co to je, a ta myšlenka mě nadchla. Mluvila jsem o tom s Tomášem a o vánocích, když se sjely všechny naše děti a jejich partneři a partnerky (manželky), jsem to řekla celé rodině. Souhlas jsem potřebovala od dětí, které s námi žily ve společné domácnosti, a to byl nejmladší Natanael. V lednu 2012 jsme si podali „příhlášku“ na OSPOD v Benešově, pak proběhlo obvyklé kolečko, posudky zaměstnavatele, lékaře, psychologické testy a vzdělávání v rozsahu 72 hodin. Jsem moc ráda, že do „toho“ se mnou šel Tomáš, mohla jsem být registrovaná jako pěstounka sama. Takhle je on registrovaný partner pěstounky.

Jak se ti líbí v Praze? Máš pocit, že ses začlenila do salvátorského sboru?

Praha je krásné město, začínám se neztrácet, vadí mi hromady turistů a to, že zde není žádná zelená plocha ani strom

a neslyším zpívat ptáky. Na druhou stranu zde každou neděli slyším zvony, a to jsem v Benešově neměla. Měla jsem velký strach z lidí, a zatím žádné špatné zkušenosti nemám a všichni jsou ke mně laskaví a vstřícní, tak za to děkuji.

Také já děkuji za rozhovor a za to, že Tě máme v našem sboru.

připravila Nada Kočnarová

Ze sborového deníčku

Před velikonocemi jsme někteří mohli vyslechnout Matoušovy pašije J. S. Bacha v podání Collegia 1704 v Rudolfinu. Výběr z téhož opusu zpíval potom i salvátorský pěvecký sbor při nešporách na Květnou neděli. Nedalo se nesrovnávat – a všichni jsme se shodli, že chrámový prostor sluší pašijím daleko víc.

Někteří salvátorští se účastnili absolventského koncertu našeho bratra Jána Kravárika 14. 5. 2019 v Pálffyovském paláci, kde jsme slyšeli mimo jiné Variace pro fagot od A. Rejchy.

Ještě větší počet se potkával na Staroměstském náměstí na demonstracích za udržení a posílení nezávislosti justice v naší republice.

Pěvecký sbor zpíval za doprovodu žáků říčanské hudebky Ódu na radost v rámci neohlášeného vystoupení pod staro-

městskou věží. Na youtube si to můžete pustit pod názvem „Óda na radost - flashmob Tentokrát budu volit“.

Sestra kurátorka vyjela v sobotu 27. 4. do Soběhrd na setkání kurátorů, odkud se vrátila se spoustou nápadů, proč a jak zvyšovat v našem sboru obětavost, tedy sbírky a saláry. Podělila se o to na květnovém staršovstvu a staršovstvo se o to co nevidět začne průběžně dělit s vámi ostatními.

Hospodářsko-technická komise mj. řeší, kam odtéká dešťovka z našich střech. U šesti svodů už je to jasné, u posledního zatím trvá podezření, že pod kostel.

Na biblických probíráme téma „víra“. Máme za sebou starozákonní inspiraci a teď jsme začali otevírat novozákonní příběhy. Pokoušíme se rozpoutat debatu formou „židovské školy“ a účastníci to s trpělivostí a snad i s prospěchem praktikují. (Jde o formu rozhovoru nad uloženým tématem, kdy se nejprve začne hovořit ve dvojicích – ale všichni najednou.)

Na kavárničce čteme mj. eseje Timothy Snydera, historika středo- a východoevropských dějů 20. století. Hledá v dobách, které mnozí pamatujeme, varovné

Peníze nejsou všechno, ale...

život církve se bez nich tak úplně neobejde. O penězích se dnes mluví zejména v souvislosti s tzv. náhradami, které církve dostávají za nevydaný majetek od státu. Mnozí mají mylný pocit, že v církvi málem nevíme, co s penězi. To je velký omyl, způsobený mj. tím, že se už nemluví tolik o tom, že čím dál větší část svých nákladů si hradí církve samy.

Víte např., že z tzv. **personálního fondu** se hradí již téměř třetina platu českobratrských kazatelů? Pro náš sbor to v letošním roce znamená **odvést** na tento účel do celocírkevní poklady **225.800 Kč**. Další výdaje představují tzv. **repartice**, které každý sbor odvádí na potřeby seniorátu a celé

signály pro dobu naši. Většinou se s ním shodneme a jsme vděční za jeho nápady, co i obyčejný člověk může dělat.

Proběhla jarní víkendovka dětí v Soběhrdech. Vyprávěli jsme si a zpívali o porodních bábách, co se bály Boha a „tvým farao, nebyly nástrojem“. Mládežníci chystají letní tábor.

Během velikonočního období proběhly dva křty – Věry Zadražilové a Šárky Pejchalové. Ať jim Duch fouká do plachet víry!

T.

církve. V případě našeho sboru je to **62.986 a 110.069 Kč** ročně.

A pak samozřejmě náklady na sborovou sestru, křesťanskou službu, energie, provoz kanceláře, úklid a nezbytný materiál. Kolik to dělalo v loni, jsme si mohli přečíst na sborovém shromáždění.

Tohle všechno jsou náklady, které více či méně musí hradit každý sbor, chce-li mít vlastní kazatele. Většina jich to hradí z tzv. obětavosti, tedy z výnosů nedělních sbírek, saláru („členského příspěvku“) a darů. Náš sbor patří díky výnosům z nájemného k těm nejbohatším, proto nebylo potřeba moc přemýšlet o tom, kolik kdo dává do sbírky či na salár.

Ve staršovstvu jsme si nyní začali všimát, zda výše zmíněné náklady na sborový provoz (nezapočítáváme náklady na opravy kostela ani nájemního domu) pokryjeme ze sbírek a saláru, a zjistili jsme, že v tom máme ještě rezervu. Rádi bychom tedy společně s členy sboru přemýšleli o tom, jak naši obětavost zvýšit. Někteří se snaží jít příkladem, a zavedli si např. **pravidelný měsíční příkaz**, kterým sboru posílají každý měsíc menší částku. Každý dle svých možností, někdo 100,- někdo 300, někdo 500,- někdo 1200,-. Tolik to nebolí a ve výsledku to má poměrně velký efekt. Zkusme také přemýšlet o tom, kolik dáváme do sbírky (a kolik bychom jako dobrovolný dar dali někde jinde, na koncertě

apod.) V naší církvi se mi líbí, že neposuzujeme lidi podle toho, kolik kdo sboru dává, a že ani nepředepisujeme povinné desátky apod. Dobrovolnost a svoboda je důležitá věc. Neměla by nás však ani v této oblasti svádět k bezmyšlenkovitosti a pohodlnosti. Do budoucna bude na takových sborech, jako je ten náš, záviset třeba to, zda někde jinde, v oblasti s menšími příjmy, budou schopni „uživit“ vlastního faráře. Bez solidarity se za pár let v církvi neobejdeme. Čím dříve se na to začneme připravovat, tím lépe. Proto se chceme tématu průběžně věnovat a někdy na toto téma např svolat sborovou besedu.

Za staršovstvo Tomáš Trusina

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz;

farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz;

kurátorka Jana Cejpková: 777 322 315, jana.cejkova@gmail.com;

Kancelář: 222 313 884 – salvator@evangnet.cz;

Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925;

Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239

Návštěvní hodiny v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a čtvrtek od 16:00 do 19:00. Osobní rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice lze domluvit telefonicky či elektronicky.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

<http://salvator.evangnet.cz>

↑ TÁBOR

Zveme Vás všechny zase po roce na tábor se salvátorským sborem. Tento rok Vás naši úžasní vedoucí vezmou so světa vikingů a tajuplných staroseverských legend. O duchovní péči se postará náš farář Dalibor Antalík.

V případě zájmu se co nejdříve ozvěte na email barboracejpova@gmail.com.

Cena za celý pobyt je 1500 Kč.

Moc se těšíme na Vás a na nové zážitky, co spolu prožijeme!

Kde se bude konat?

V jihočeském Valtínově

Kdy se bude konat?

11. – 17. srpna

